

[Arbejdsministeren]

mellem lønningernes og dagpengenes størrelse. Hvis hr. Nymann med det naturstridige tænker på, at en forsikringsdækning til mennesker, der er blevet ramt af arbejdsløshed, er i modstrid med fremskridtspartiets naturopfattelse, må jeg selvfølgelig give ham ret; ellers har jeg lidt svært ved at forstå, hvori det naturstridige skulle ligge.

Hr. Nymann vil vide, om dagpengenes niveau skyldes fagforeningernes krav eller regeringens ønske. Jeg kan oplyse, at de gældende regler for dagpengenes størrelse skyldes, at der her i folketinget er et flertal, der gennem lovgivning har ønsket at sikre arbejdsløshedsforsikrede en rimelig økonomisk dækning i tilfælde af ledighed, og at disse regler i øvrigt blev fastsat under den regering, vi havde fra 1968 til 1971.

Nymann (FP):

Det er, ligesom man fornemmer, at denne jobskabelse vil presse folk ud i arbejde, og jeg er bange for, at denne opfattelse vil blive mere og mere markant ved, at forskellen mellem dagpenge og løn er så lille. Derfor mener jeg, at for at få det, man kalder et normalt arbejdsforhold, der er virkelig interessant, må der være en større lønfordel ved at gå ud og tage et stykke arbejde. Hvis man bare indregner sine transportudgifter til og fra arbejde, er den merbetaling, man får for sit arbejde, næsten opslugt. Derfor er incitamentet til selv at være med til at gøre noget for at få et stykke arbejde ligesom ikke med her, og det mener jeg arbejdsministeren burde tænke mere på i forbindelse med hele jobskabelsesordningen.

Så taler arbejdsministeren om, at denne arbejdsløshedsudbetaling hviler på et forsikringsgrundlag, og det er da også rigtigt nok, men så vidt jeg ved, dækker statskassen vel 85-90 pct. af udgifterne, så det er vel en næsten overmenneskelig fordel at tegne en arbejdsløshedsforsikring i Danmark. Derfor må der for ligesom at motivere folk til at tage et stykke arbejde være en større forskel end den, vi har indbygget i vort system, på at gå arbejdsløs og så have et stykke arbejde. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om han ikke kan gøre lidt for at fremme denne udvikling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg forstår, at hr. Nymanns spørgsmål i virkeligheden ikke går på jobskabelsesordningen, men at det er det almindelige princip i arbejdsløshedsforsikringen om erstatning på op til 1/10 af den hidtidige fortjeneste, dog op til et vist loft, hr. Nymann er utilfreds med.

Dertil kan jeg sige, at regeringen ikke er af den opfattelse, at disse erstatningsregler, som vi har kendt i meget lang tid på arbejdsmarkedet, betyder, at mennesker ikke vil arbejde. Jeg tror, at hr. Nymann, hvis han får mulighed for det, skulle studere de konkrete indberetninger om, hvor mange mennesker der søger de ledige stillinger; der er et kæmpeantal ansøgere til stillinger på arbejdsmarkedet. Det er vel i virkeligheden det bedste bevis på, at mennesker, der går arbejdsløse i Danmark, ønsker at komme i arbejde, og at de ikke, som det næsten lå underforstået i hr. Nymanns spørgsmål, er arbejdsløse, fordi de får dækning for tabt arbejdsfortjeneste efter visse principper i en arbejdsløshedssituation.

Så vil jeg gerne sige om forsikringsordningen, at hvis der er, om jeg så må sige, en normal beskæftigelsessituation i Danmark, dvs. rigeligt med arbejdstilbud til mennesker i samfundet, er der mere end dækning i de bidrag, der betales fra henholdsvis arbejdsgiverside og lønmodtagerside. Kun når vi når til en ledighed af det omfang, vi har i øjeblikket, er det rigtigt, at samfundet træder til med en betydelig del af finansieringen, og det hænger jo bl. a. sammen med, at det er samfundets ansvar, selvfølgelig i samarbejde med andre samfund, at sikre en høj beskæftigelsesgrad.

Nymann (FP):

Jeg synes, at det er både smukt og godt, det, arbejdsministeren siger, men det er nu engang sådan, at når man går på arbejde, så forventer man at få en smule ekstra for det, og det er ikke indbygget i systemet, når man udregner de almindelige arbejdsudgifter. Derfor burde der være en betydelig større honorering af de mennesker, der påtager sig et arbejde. Men jeg ved godt, at der ikke er noget at gøre ved det.

På den anden side må man jo også konstatere, at efterhånden som denne udvikling fortsætter, bør sanktionerne for at nægte arbejde stadig strammes op og blive mere og mere iøjnefaldende, og det er jo lidt kedeligt,